

Hodnocení představitele/lky organizace

Z jazykového hlediska se v práci vyskytlo pouze několik málo překlepů či zkomolenin slov, což ovšem nepovažuji za významný nedostatek. Gramatické chyby se v textu nevyskytují, místy snad pouze sporné umístění interpunkčních znamének, které jsem však neopravovala, aby případně nebyl pozměněn kontext myšlenky (vsuvky, věty podřadné apod.). Stylisticky text působí kostrbatě, věty jsou mnohdy až příliš dlouhé, pročež se čtenář/ka chvílemi těžko orientuje a ztrácí tak původní myšlenku autora/ky. V textu se navíc objevují uvozené výrazy, avšak bez zjevného důvodu či vysvětlení. Též slovní spojení *měli jsme větší štěstí* (viz: „U tištěných médií jsme měli větší štěstí.“) nepovažuji v mediální analýze právě za vhodné (navíc se domnívám, že u daného spojení by mělo být spíše více štěstí nebo větší štěstí).

Představení organizace Bílý kruh bezpečí zde zcela chybí. Naopak celá čtvrtina textu (jeden odstavec ze čtyř) je věnována popisu vybraných bulvárních tiskovin či médií, jejich vydavatelů a vedení. Toto pojetí ovšem nepovažuji za šťastné, neboť se ve své podstatě jedná o pouhý popis aktuální situace, který ale čtenáři žádné podstatné informace nepřináší. Zde bych naopak uvítala definici (i v širším pojetí) toho, co lze vlastně považovat za bulvár a s čím v této analýze pracujeme. Teprve poté bych zařadila jednotlivé typy a jejich stručný popis. Některé informace, např. o L. Šmuclerové (myšleno: „Jde o veřejně známou osobnost, která se v různých žebříčcích úspěšnosti objevuje na předních příčkách (viz např. lednové vydání české mutace časopisu Forbes).“), považuji v textu za zcela zbytečné.

Metodologie je popsána v textu pouze dvěma větami, což opět považuji za nedostatečné. V pořádku je, dle mého názoru, sdělení, kde byly články vyhledávány, pod jakými hesly a jaký byl celkový výzkumný vzorek. Ovšem pouze strohé sdělení, že: „Zkoumaná bulvární média lze rozdělit na tištěná (deníky, časopisy¹) a audiovizuální (televize, rozhlas).“, považuji za zcela neadekvátní. Takto lze přeci dělit jakákoli média a ne nutně pouze ta bulvární. Zde bych naopak uvítala výčet těch, se kterými v analýze autor/ka pracuje, v jakém zastoupení se ve výzkumném vzorku vyskytla, přičemž jejich konkrétní výběr by mohl být odkázán právě na pojetí bulváru – viz předchozí odstavec.

Z obsahového hlediska pak analýza nabízí pouze několik málo konkrétních případů o zmiňování se o domácím násilí, potažmo o Bílém kruhu bezpečí. Některé působí pouze jako šťěky (viz zmínka o Pavlu Dumbrovském atd.), jiné naopak poměrně trefně upozorňují na přístupu bulváru k dané problematice (zdůraznění násilnosti, uvádění konkrétních soukromých příběhů apod.). Celková propojenost a informační potenciál je však poměrně nízký. Text navíc obsahuje některé autorovy/činy domněnky, které ale nejsou nijak podloženy – viz: „Z toho vyplývá, že bulvární tisk k domácímu násilí přistupuje jako k dramatu či akčnímu filmu, který je potřeba náležitě akčně popsat.“, případně: „...kdy v domácím násilí figuruje známá osobnost, tehdy se pak podle jejího konkrétního společenského statusu staví buď na její stranu či proti ní.“, a těžko tedy usuzovat, na jakém základě toto autor/ka tvrdí. Samozřejmě se může jednat o soukromý názor autora/ky, což by bylo zcela v pořádku, ale mělo by to tak být v textu explicitně uvedeno a ne stavěno jako všeobecně známý fakt (zejména pak ona věta o stavění se bulváru na stranu slavné osobnosti nebo proti ní).

Závěrečné shrnutí se pak snaží o pomyslné vyvrcholení, kdy autork/ka tvrdí, že bulvár neinformuje atd. – toto považuji za velmi trefné a i emočně nabitě sdělení, které čtenáře/ku nabudí. Toto nabuzení však klesá, protože se opět dostáváme k autorovým/činy postojům, opět předkládanými jako fakt, se kterými ale čtenář nemusí souhlasit. Navíc přirovnání k jakémusi psychologickému pojetí považuji právě v závěru textu, který by měl být jakýmsi vyvrcholením, za nepatřičné.

Mám-li hodnotit analýzu z pozice ředitelky organizace Bílý kruh bezpečí, je pro mne tato zcela nepřínosná a nic neříkající. Snad jen z několika velmi málo vět, či dokonce mezi řádky, lze vyčíst, že se o organizaci Bílý kruh příliš nehovoří a že bych ji tedy, jako ředitelka, více

¹ Blesk pro ženy, Svět ženy, Juicy

medializovat, zaměřit se na propagaci a zdůraznění i našeho preventivního působení.

Mám-li ji hodnotit z pozice studentky FSS, bodovala bych ji takto (dle rozpětí bodů v zadání úkolu):

- Představení organizace (max.5b.): 0 – organizace vůbec představena nebyla
- Metoda, struktura, koherence (max.10b.): 5 – hodnocení metodologie i textu samotného je, myslím, poměrně podrobně popsáno výše
- Zobecnění a vyvození závěrů (max.10b.): 5 – viz poslední odstavec hodnocení
- Zhodnocení mediálního potenciálu organizace: 3 – opět popsáno výše (několik zmínek o tom, že se o Bílém kruhu bezpečí příliš nehovoří, je v textu přímo uvedeno, některé lze vyčíst mezi řádky, z kontextu. Více však než mediální potenciál Bílého kruhu bezpečí je, dle mého názoru, rozepsán mediální potenciál některých bulvárních tiskovin či médií.

Samozřejmě беру v úvahu i čas na vypracování, který však byl, dle mého názoru, standardní. A jelikož mám k dispozici ještě další analýzu a mohu tedy srovnávat, zůstávám u konečného hodnocení 13 bodů.

Hodnocení ředitele/ky mediální agentury

Z vaší analýzy je zřejmé, že jste ne zcela pochopila zadání. Potřebujeme analýzu mediálního obrazu organizace „Bílý kruh bezpečí“ to znamená, že je třeba nastínit práci organizace, její zaměření a uspořádání této organizace, ne bulvárních médií v rámci ČR, jak jste učinil (a) v úvodu vaší analýzy.

Při vyhledávání pomocí Anopressu jste postupoval (a) správně, jen mi v analýze chybí výčet konkrétních médií, která byla do vyhledávání zařazena. Mně osobně vyšel počet článků (pořadů) vyšší, zde se ale spíše jedná o pochybení vedení, měli jsme vám zadat konkrétní média, která považujeme za bulvární, hranice mezi bulvárními a seriózními tiskovinami může být často velmi tenká.

Co se televizních programů týče, nezmiňujete TV Prima, která se podle mých výsledků organizaci Bílý kruh bezpečí v sledovaném období věnovala více než zmiňovaná televize Nova. Zde se opět vracíme k problému výčtu sledovaných médií, nevím totiž, zda jste „Primu“ úplně nevynechala. Celkově mi váš přístup připadá pro objektivní analýzu příliš angažovaný, aktivisticky „protibulvární“.

Závěr vaší analýzy je vyhovující.

Ještě pod čarou bych zmínila, že já osobně bych se v analýze vyvarovala větám jako „u tištěných médií jsme měli větší štěstí“ a slovo „behavioralistický“ bych nahradila „behavioristický“ (v podstatě mi celé toto přirovnání připadá poměrně scestné).

Vaši práci hodnotím 16 body z 30 možných (16/30), nemám pocit, že naši společnosti přinesla tu informační hodnotu, kterou jsme od ní očekávali.